

3. *Frågan om rättegångskostnader anstår.*

(¹) EUT C 86, 23.3.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 2 september 2013 — Generali-Providencia Biztosító Zrt. mot Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

(Mål C-470/13)

(2013/C 367/36)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Generali-Providencia Biztosító Zrt.

Motpart: Közbeszerzési Hatóság — Közbeszerzési Döntőbizottság

Tolkningsfrågor

1. Kan medlemsstaterna föreskriva att en ekonomisk aktör ska uteslutas från ett förfarande om offentlig upphandling med hänvisning till andra grunder än dem som anges i artikel 45 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (¹) — i detta fall grunder som anses berättigade med hänsyn till allmänintresset, den upphandlande myndighetens legitima intressen eller intresset av att upprätthålla lojal och tillbörlig konkurrens — och är det i så fall förenligt med skäl 2 i nämnda direktiv och med artiklarna 18 FEUF, 34 FEUF, 49 FEUF och 56 FEUF att en ekonomisk aktör utesluts som har gjort sig skyldig till en överträdelse med avseende på sin närings- eller yrkesverksamhet och senast för fem år sedan dömdes för denna överträdelse i lagkraftvunnen dom?
2. För det fall domstolen besvarar fråga 1 nekande, ska då artikel 45.2 första stycket i direktiv 2004/18, särskilt leden c och d i nämnda artikel, tolkas så, att det är tillåtet att från ett offentligt upphandlingsförfarande utesluta ekonomiska aktörer som har gjort sig skyldiga till en överträdelse som

den administrativa myndigheten eller domstolen har konstaterat i ett konkurrensärende vilket har inletts med avseende på aktörens närings- eller yrkesverksamhet och inneburit att konkurrensrättsliga påföljder har påförts den ekonomiska aktören på grund av denna överträdelse?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nederländerna) den 16 september 2013 — Froukje Faber mot Autobedrijf Hazet Ochten BV

(Mål C-497/13)

(2013/C 367/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Froukje Faber

Motpart: Autobedrijf Hazet Ochten BV

Tolkningsfrågor

1. Följer det av effektivitetsprincipen, av den höga konsumentskyddsnivå inom unionen som eftersträvas genom direktiv 1999/44 (¹), eller av andra unionsrättsliga bestämmelser eller regler att en nationell domstol är skyldig att ex officio pröva huruvida köparen i ett avtal är en konsument i den mening som avses i artikel 1.2 a i direktiv 1999/44?
2. Om den första frågan ska besvaras jakande, gäller då detta även om handlingarna i målet inte innehåller några uppgifter som gör det möjligt att fastställa i vilken egenskap köparen har ingått avtalet (eller om uppgifterna är ofullständiga eller motstridiga)?
3. Om den första frågan ska besvaras jakande, gäller då detta även i ett mål om överklagande i vilket köparen inte har invänt mot att underrätten inte gjorde någon sådan prövning (ex officio) och uttryckligen lämnade frågan huruvida köparen kan betraktas som konsument utan avseende?

4. Ska (artikel 5 i) direktiv 1999/44 anses som likvärdig med de nationella regler som i den interna rättsordningen utgör tvingande rätt?
5. Ska effektivitetsprincipen, den höga konsumentskyddsnivå inom unionen som eftersträvas genom direktiv 1999/44, eller andra unionsrättsliga bestämmelser eller regler betraktas som hinder för det krav på att köparen (konsumenten) ska göra gällande och styrka att varan är felaktig som i nederländsk rätt är kopplat till skyldigheten att (i rätt tid) lämna meddelande till säljaren om ett påstått fel i en avlämnad vara?
6. Ska effektivitetsprincipen, den höga konsumentskyddsnivå inom unionen som eftersträvas genom direktiv 1999/44, eller andra unionsrättsliga bestämmelser eller regler betraktas som hinder för det krav som uppställs i nederländsk rätt på att köparen (konsumenten) ska göra gällande och styrka att varan inte överensstämmer med vad som anges i avtalet och att avvikelser har visat sig inom sex månader efter avlämnandet? Vad betyder formuleringen "en bristande avtalsenlighet som visar sig" i artikel 5.3 i direktiv 1999/44, och framför allt, i vilken utsträckning krävs det att köparen (konsumenten) ska åberopa fakta och omständigheter beträffande (orsaken till) felet? Räcker det att köparen (konsumenten) gör gällande och, om detta bestrids, styrker att varan inte fungerar (ordentligt) eller ankommer det också på vederbörande att göra gällande och, om detta bestrids, styrka vilken brist hos den sålda varan som orsakar (har orsakat) att varan inte fungerar (ordentligt)?
7. Har det någon inverkan på svaren på de föregående frågorna att Froukje Faber har låtit sig biträdas av en advokat i båda instanserna?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, s. 12).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 16 september 2013 — Marian Macikowski — i egenskap av förrättningsman vid Sąd Rejonowy w Chojnicach mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Mål C-499/13)

(2013/C 367/38)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marian Macikowski — i egenskap av förrättningsman vid Sąd Rejonowy w Chojnicach

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Tolkningsfrågor

- Är — mot bakgrund av det system för mervärdesskatt som grundas på rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (¹), särskilt med beaktande av artiklarna 9 och 193 jämförda med artikel 199.1 g — en nationell bestämmelse som artikel 18 i lag av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster (ustawa o podatku od towarów i usług) (Dz. U. 2011, nr. 177, pos. 1054 med senare ändringar) tillåten, enligt vilken det föreskrivs undantag från de allmänna mervärdesskatterättsliga principerna, framför allt i fråga om de rättssubjekt som är skyldiga att fastställa och uppbära skatten, genom införandet av institutet skattebetalaren, det vill säga ett rättssubjekt som är skyldigt att fastställa skatten för den beskattningsbara personen, uppbära den från den beskattningsbara personen och betala in den till skattemyndigheten inom föreskriven tid?
- Om den första frågan ska besvaras jakande:
 - Är — mot bakgrund av proportionalitetsprincipen som allmän unionsrättslig princip — en nationell bestämmelse som artikel 18 i mervärdesskattelagen tillåten, enligt vilken bland annat skatten på leverans av fast egendom genom exekutiv försäljning av varor som ägs av gäldenären eller i strid med gällande bestämmelser befinner sig i dennes besittning, som har fastställts, uppburits och erlagts av den förrättningsman som är ansvarig för genomförandet av de exekutiva åtgärderna, vilken som skattebetalare är ansvarig för en underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet?
 - Är — mot bakgrund av artiklarna 206, 250 och 252 i direktiv 2006/112 och den neutralitetsprincip som följer av dessa bestämmelser — en nationell bestämmelse som artikel 18 i mervärdesskattelagen tillåten som medför att den skattebetalare som nämns i denna bestämmelse blir skyldig att fastställa, uppbära och erlagga mervärdesskatten för de leveranser av varor som har ägt rum genom exekutiv försäljning, vilka ägs av den beskattningsbara personen eller i strid med gällande bestämmelser befinner sig i dennes besittning, och detta inom den för den beskattningsbara personen gällande beskattningsperioden, upp till och med det belopp som erhållits vid försäljningen av varan, minskat med mervärdesskatten och den motsvarande skattesatsen, utan avdrag från detta belopp för den ingående mervärdesskatt som uppkommit från beskattningsperiodens början till och med den dag skatten uppburits av den beskattningsbara personen?

(¹) EUT L 347, s. 1.